

114.

Vládní nařízení

ze dne 24. dubna 1936,

kterým se provádí zákon ze dne 12. prosince 1918, č. 76 Sb. z. a n., o zřízení československé státní „Vysoké školy zvěrolékařské v Brně“.

Vláda republiky československé nařizuje podle zákona ze dne 12. prosince 1918, č. 76 Sb. z. a n., o zřízení československé státní „Vysoké školy zvěrolékařské v Brně“:

§ 1.

Pro vysokou školu zvěrolékařskou (veterinární) v Brně vydávají se statut, studijní řád a zkušební řád v přílohách A, B, C tohoto nařízení. Instrukce k těmto řádům vydá ministerstvo školství a národní osvěty výnosem.

§ 2.

(1) Není-li jinak stanoveno, platí pro vysokou školu zvěrolékařskou (veterinární) v Brně podpůrně předpisy obecné povahy platné pro fakulty československých universit.

(2) Až do vydání nového rigorosního řádu platí pro tuto vysokou školu jí dosud užívaný rigorosní řád, vydaný nařízením ze dne 14. září 1908, č. 205 ř. z.

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti počátkem studijního roku 1936/1937; provede je ministr školství a národní osvěty.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krofta v. r.	Dostálek v. r.
Dr. Černý v. r.	Dr. Zadina v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Machník v. r.
Dr. Franke v. r.	Nečas v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Najman v. r.	Tučný v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Šrámek v. r.

Dr. Spina v. r.

Příloha A k vl. nař. č. 114/1936 Sb. z. a n.

Statut

vysoké školy veterinární v Brně.

§ 1.

Vysoká škola veterinární v Brně jest samostatnou vysokou školou universitního rázu a požívá obdobných práv a výsad jako fakulty československých universit. Zvláště jí přísluší právo promočení, t. j. právo udíleti hodnosti akademické.

§ 2.

Úkolem jejím jest svobodně pěstovati vědy veterinární a poskytovat svým posluchačům důkladných theoretických i praktických znalostí, potřebných pro veškerá odvětví činnosti veterinářské, zvláště s hlediska ochrany lidského zdraví, pokud jest ohroženo zvířaty a výrobky živočišného původu, s hlediska ochrany zdraví zvířat i jejich léčby, s hlediska hospodárného a o vědecká poznání se opírajícího chovu užitkového zvířectva, hlavně domácího, s hlediska výroby, prodeje a kontroly výrobků živočišného původu, jakož i s hlediska potřeb všech takových odvětví, která se dotýkají otázek s veterinárními vědami souvisejících. Neméně budiž pečováno o mravní výchovu posluchačů.

§ 3.

Vysokou školu veterinární tvoří sbor učitelů a řádní, t. j. imatrikulovaní posluchači.

§ 4.

Učitelský sbor tvoří řádní i mimořádní profesori, soukromí docenti a jiné učitelské síly na vysoké škole veterinární.

§ 5.

Vysokou školu veterinární bezprostředně spravuje a řídí profesorský sbor. Členy jeho jsou řádní a mimořádní profesori. Soukromí docenti vysílají do profesorského sboru nejvýše dva zástupce, o nichž platí obdobně ustanovení § 5 zákona ze dne 27. dubna 1873, č. 63 ř. z., o organizaci úřadů universitních.

§ 6.

Na vysoké škole veterinární mohou se habilitovati soukromí docenti podle pravidel platných pro habilitaci na universitách.

§ 7.

(1) Profesorský sbor volí pro funkční období dvou let z řádných profesorů rektora,

jemuž po dobu funkce přísluší čestný titul Magnificence. O provedení volby platí obdobně ustanovení §§ 7, 8 a 12 zák. č. 63/1873 ř. z.

(2) V případě nezdarů užší volby rozhodne mezi kandidáty v užší volbu vzatými los. Ministr školství a národní osvěty rozhodne o odvolání člena volbu odmítajícího do usnesení profesorského sboru o odmítnuté volbě.

§ 8.

(1) Rektor, jehož volba byla ministerstvem školství a národní osvěty potvrzena, nastoupí svůj úřad 14 dní před započítáním nastávajícího studijního roku. Do té doby úřaduje jeho předchůdce.

(2) V případě zaneprázdnění rektora zastupuje ho prorektor, jímž jest rektor předcházejícího období. Prorektora zastupuje pořadím nejstarší člen profesorského sboru.

§ 9.

(1) Profesorský a učitelský sbor shromažďují se na pozvání rektorovo k řádným a mimořádným schůzím.

(2) Do oboru působnosti profesorského sboru příslušejí všechny věci týkající se správy vyučovací a disciplíny, pokud nepříslušejí ministerstvu školství a národní osvěty nebo orgánům jiným; zvláště pak platí obdobně ustanovení § 14, odst. 3 a § 19, odst. 2 a 3 zák. č. 63/1873 ř. z.

§ 10.

(1) O jednání profesorského a učitelského sboru, jakož i o působnosti rektorově platí obdobně ustanovení §§ 15 až 18 zák. č. 63/1873 ř. z.

(2) Při své úřední činnosti spravuje se profesorský sbor jednacím řádem, na němž se sám usnáší. Tento jednací řád, jakož i změny jeho podléhají schválení ministerstva školství a národní osvěty.

(3) Protokol o schůzích profesorského sboru předkládá se ministerstvu školství a národní osvěty.

§ 11.

Rektor svolává uprostřed a ke konci každého studijního semestru schůzi celého učitelského sboru, na které se projednávají přání a návrhy přítomných týkající se disciplíny posluchačů a jejich návštěvy přednášek a cvičení.

§ 12.

O právním postavení profesorů, soukromých docentů, suplentů, učitelů v užším

smyslu, asistentů, úředníků, zřizenců a jiných zaměstnanců na vysoké škole veterinární platí stejné předpisy jako pro zaměstnance universitní.

§ 13.

(1) Tento statut nabývá účinnosti od počátku studijního roku 1936/37.

(2) Zároveň pro vysokou školu veterinární pozbývají platnosti všechna dřívější ustanovení, pokud tomuto statutu odporují.

Příloha B k vl. nař. č. 114/1936 Sb. z. a n.

Studijní řád

vysoké školy veterinární v Brně.

§ 1.

Posluchači vysoké školy veterinární jsou řádní (imatrikulovaní) a mimořádní (neimatrikulovaní).

§ 2.

(1) Za posluchače řádné mohou být přijati a imatrikulováni muži i ženy, kteří se prokáží vysvědčením dospělosti, získaným v Československé republice na gymnasiu kteréhokoliv typu.

(2) Vysvědčení dospělosti československých státních příslušníků, získané na cizozemském ústavě, může být základem zápisu jen tehdy, když zkouška dospělosti na cizozemském ústavě byla ministerstvem školství a národní osvěty napřed povolena anebo bylo-li vysvědčení dospělosti ministerstvem školství a národní osvěty nostrifikováno.

§ 3.

Příslušníci cizích států, pokud se neprokazují vysvědčením dospělosti podle § 2, mohou být přijati za řádné posluchače a imatrikulováni, jestliže při zápise prohlásí reversem, že se zříkají pro případ, že by veterinární studia dokončili, výkonu veterinářské praxe na území republiky Československé, a když podle úsudku imatrikulujícího rektora dosáhli takového stupně přípravného vzdělání, jaký se vyžaduje od posluchačů československých státních občanů, anebo přicházejí-li ze zahraniční vysoké školy, když předloží dostatečné vysvědčení vysokoškolské.

§ 4.

(1) V pochybných případech rozhodne profesorský sbor, zda žadatel má být přijat a imatrikulován nebo odmítnut.

(2) Proti rozhodnutí profesorského sboru o nedostatku dospělosti k návštěvě vysoké školy není opravného prostředku.

§ 5.

(1) Imatrikulován musí býti každý řádný posluchač, který nebyl v předcházejícím semestru řádným posluchačem této vysoké školy.

(2) Řádní posluchači vysoké školy veterinární nemohou býti zároveň řádnými posluchači jiných vysokých škol, mohou však býti zapsáni na jiných vysokých školách jako posluchači mimořádní.

§ 6.

(1) Zápis, ke kterému posluchač je povinen osobně se dostavit v sedmi dnech před zahájením semestru a nejdéle v prvních sedmi dnech po zahájení semestru, vykonává rektor na podkladě hodnověrných a původních osobních listin.

(2) Jen z důvodů závažných povoluje do osmi dnů po této lhůtě zápis rektor, později profesorský sbor. Proti rozhodnutí profesorského sboru není odvolání.

(3) Posluchači, kteří dokončují I. státní zkoušku veterinární na počátku V. semestru, mohou býti do V. semestru zapsáni do konce října jako v řádné lhůtě zápisové.

§ 7.

(1) Imatrikulace na vysoké škole veterinární vykonaná pozbude platnosti, když posluchač vysokou školu veterinární opustí anebo přeruší na ní svoje studium na jeden nebo více semestrů, leč by přerušeni nastalo výkonem činné služby vojenské.

(2) Posluchači již imatrikulovaní, kteří na vysoké škole veterinární v Brně pokračují ve svých studiích a jejichž imatrikulace nepozbyla platnosti, nepotřebují v následujících semestrech nové imatrikulace, nýbrž hlásí se jen k zápisu do přednášek.

§ 8.

(1) Nějaký čas po skončení lhůty zápisu stanoví rektor den, ve kterém imatrikulovaní posluchači po projevu rektora složí do jeho rukou akademický slib, že se budou chovati podle akademických zákonů a že budou akademickým úřadům prokazovati úctu a poslušnost. Po složení slibu vymění se posluchačům zatímní list přijímací za list imatrikulační.

(2) Výkon akademického slibu vyznačí se

v indexu klausulí: „Akademický slib byl vykonán a imatrikulační list vydán.“

§ 9.

O zapisování imatrikulovaných posluchačů do přednášek a cvičení, o posluchačích mimořádných, o vedení studujících v patrnosti, o studiích, o navštěvování přednášek a cvičení, o prázdninách, o odchodu z vysoké školy a o podávání žádostí a stížností studujícími platí, pokud v tomto studijním řádě není jinak ustanoveno, obdobně — a to i s pozdějšími změnami a doplňky obecné povahy — ustanovení oddílu II až IX výnosu ze dne 1. října 1850, č. 370 ř. z., kterým byl vydán všeobecný studijní řád pro university.

§ 10.

Pokud vojenská správa vysílá důstojníky veterináře na vysokou školu veterinární za účelem dalšího zdokonalení na dobu kratší než semestr, nebo na dobu se semestrem časově se neshodující, děje se tak po dorozumění s rektorátem a za souhlasu přednostů příslušných ústavů a klinik a uvedení důstojníci jsou na vysokou školu veterinární přijímáni jako hospitanti. Jinak mohou býti zapsáni jako mimořádní posluchači.

§ 11.

Posluchači jsou povinni pravidelně navštěvovati přednášky, cvičení a kliniky, jež si zapsali do indexu, působiti v expositurách (§ 4 zkušebního řádu), k nimž se přihlásili, a dbáti nařízení příslušných přednostů nebo jejich zástupců; jinak jim nebude semestr započítán do zákonného studijního období.

§ 12.

Mimo návštěvu klinik mají posluchači převzít podle pořadí, vyhláškou ustanoveného, ošetřování nemocných a březích zvířat pod vedením profesora nebo asistenta příslušné kliniky; posluchačům, kteří nesplní tohoto nařízení, nebude přednáška testována.

§ 13.

(1) Každý, kdo vzal v ošetřování nemocné nebo březí zvíře, je povinen náležitě je vyšetřiti, podati nález, pečlivě zaznamenati ošetřování, denní změny a tento chorobopis nebo záznam o zdravotním stavu předložiti profesoru nebo jeho zástupci.

(2) Každý posluchač obstarává dále podávání léků, náležitě upravených, přikládání ob-

vazů a jiné ošetření, a to sám — pod dozorem profesora nebo jeho zástupce.

§ 14.

Důležitá nebo nebezpečná změna ve stavu zvířete musí být ihned oznámena ošetřujícím posluchačem službu konajícím asistentu. Vyžaduje-li stav zvířete nepřetržitě dohledu a pomoci, nesmí se posluchač od zvířete ani ve dne ani v noci vzdáliti.

§ 15.

Každá na klinice nebo v ústavě se přihodivší nenáležitost jakož i každé samovolné odchýlení od nařízení příslušného klinického profesora nebo jeho zástupce trestají se podle disciplinárních předpisů.

§ 16.

Posluchači mohou i o prázdninách bez překážky, podle svého přání, navštěvovati kliniky a ošetřovati nemocná a březí zvířata.

§ 17.

Pro trvalou nepřípustnost (§ 53 výnosu č. 370/1850 ř. z.) může profesorský sbor studujícího v každém čase z vysoké školy veterinární vyloučiti. Ve lhůtě, ve které se proti tomuto opatření může studující odvolati (§ 70 výnosu č. 370/1850 ř. z.), může se proti usnesení profesorského sboru k ministerstvu školství a národní osvěty odvolati též docent, který dal návrh na vyloučení posluchače z vysoké školy veterinární a byl s tímto návrhem v profesorském sboru odmítnut.

§ 18.

Jestliže posluchači bylo od jednoho nebo více docentů odepráno potvrzení návštěvy z té příčiny, že včas a osobně se o ně nepřihlásil, může posluchač o toto potvrzení návštěvy žádati u profesorského sboru, jenž má právo žádané potvrzení udělit po uvážení mimořádných a dodatečně prokázaných omluvných důvodů, zvláště jedná-li se o posluchače s vynikajícím prospěchem.

§ 19.

(1) O poplatcích za studia platí ustanovení §§ 6 až 10 vládního nařízení ze dne 14. září 1921, č. 344 Sb. z. a n., o poplatcích za studia na universitách a na vysoké škole zvěrolékařské.

(2) Taxy ústavní a laboratorní stanoví ministerstvo školství a národní osvěty v každém

jednotlivém případě po slyšení profesorského sboru.

§ 20.

(1) Vybrané školné odvádí rektorát semestrálně do státní pokladny.

(2) Z hrubého výnosu imatrikulačních tax odvádí se polovice na nákup knih pro ústřední knihovnu vysoké školy veterinární, z druhé polovice hradí se náklady na tisk akademických předpisů, které se vydávají imatrikulovaným posluchačům zdarma. Případný zbytek odvádí se rovněž ústřední knihovně vysoké školy veterinární. Vyúčtování imatrikulačních tax předkládá se zemskému úřadu.

§ 21.

V disciplinárních věcech posluchačů platí výnos ze dne 13. října 1849, č. 416 ř. z., kterým byl vydán disciplinární řád pro university.

§ 22.

(1) Tento studijní řád nabývá účinnosti od počátku studijního roku 1936/37.

(2) Zároveň pozbývají platnosti všechna ustanovení posud na vysoké škole veterinární v Brně užívaná, pokud tomuto nařízení odporují, zvláště pak i provisorní všeobecný studijní řád, vydaný výnosem býv. říšského ministerstva války v dohodě s býv. ministerstvem kultu a vyučování ze dne 21. října 1897, č. 2972, a výnos ministerstva školství a národní osvěty ze dne 29. března 1926, č. 32.615.

Příloha C k vl. nař. č. 114/1936 Sb. z. a n.

Zkušební řád

vysoké školy veterinární v Brně.

§ 1.

Chce-li kandidát dosíci diplomu veterinární medicíny na vysoké škole veterinární v Brně, musí na této škole absolvovati nejméně deset platných semestrů veterinárního studia a vykonati s úspěchem tři státní zkoušky veterinární.

§ 2.

V I. studijním oddíle jsou povinnými přednášky a cvičení z těchto předmětů v této nejmenší výměře týdenních hodin:

1. fyzika po 5 hod. přednášek a 3 hod. cvičení;
2. biologie po 10 hod. přednášek a 3 hod. cvičení;

3. botanika po 2 hod. přednášek a 1 hod. cvičení;
4. encyklopedie zemědělství po 5 hod. přednášek a 2 hod. cvičení;
5. chemie po 10 hod. přednášek a 7 hod. cvičení;
6. anatomie po 14 hod. přednášek a 12 hod. cvičení;
7. histologie a embryologie po 9 hod. přednášek a 5 hod. cvičení;
8. fyziologie po 11 hod. přednášek a 8 hod. cvičení.

§ 3.

(1) V II. studijním oddíle jsou povinnými přednášky a cvičení z těchto předmětů v této nejmenší výměře týdenních hodin:

1. parazitologie po 2 hod. přednášek a 2 hod. cvičení;
2. všeobecná hygiena, bakteriologie a serologie po 10 hod. přednášek a 4 hod. cvičení;
3. všeobecná zootechnika a výživa zvířat po 9 hod. přednášek a 4 hod. cvičení;
4. všeobecná pathologie a patologická anatomie po 14 hod. přednášek a 11 hod. cvičení;
5. farmakologie po 9 hod. přednášek a 2 hod. cvičení;
6. speciální zootechnika po 8 hod. přednášek a 5 hod. cvičení;
7. vnitřní lékařství po 26 hod. přednášek a 9 hod. cvičení;
8. chirurgie a oční lékařství po 20 hod. přednášek a 15 hod. cvičení;
9. onychologie a podkovářství po 7 hod. přednášek a 2 hod. cvičení;
10. buiatrika po 11 hod. přednášek a 10 hod. cvičení;
11. porodnictví po 10 hod. přednášek a 6 hod. cvičení;
12. nákazy zvířat po 3 hod. přednášek;
13. zákony pro veterinární službu po 5 hod. přednášek;
14. potravinářství po 18 hod. přednášek a 9 hod. cvičení;
15. soudní veterinářství po 2 hod. přednášek a 1 hod. cvičení;
16. vojenské veterinářství po 2 hod. přednášek.

(2) Z těchto předmětů mohou být navštěvovány též v I. studijním oddíle farmakologie, parazitologie, bakteriologie a serologie.

§ 4.

(1) Kromě toho jest kandidát povinen v II. studijním oddíle, a to v době přerušeni učební činnosti na vysoké škole nebo o hlavních prázdninách působiti po absolvování VI. semestru alespoň dva týdny na školním statku v Kuřimí a alespoň týden na státním diagnostickém a serotherapeutickém veterinárním ústavě v Ivanovicích na Hané, po absolvování VII. semestru alespoň týden v chovatelských a význačných zemědělských podnicích, po absolvování X. semestru alespoň měsíc na jatkách, v tržním úřadě a nejméně dva týdny ve státním ústavu pro zkoumání potravin.

(2) Dále jest kandidát povinen po absolvování X. semestru alespoň měsíc docházeti k úředním jednáním, jež orgány veřejné správy konají v oboru veterinární působnosti. Podrobnosti určí instrukce, jež bude vydána v dohodě s ministerstvem vnitra, zemědělství a veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

§ 5.

Studijní plán, vyhovující požadavkům stanoveným v předchozích paragrafech, schvaluje k návrhu profesorského sboru ministerstvo školství a národní osvěty.

§ 6.

V případech zvláštního zřetele hodných jest sbor profesorský oprávněn, aby povoloval vydání absolutoria nebo připouštěl ke státním zkouškám, udíleje dispens nejvýše od jedné z expositur (§ 4) a promíjeje studijcím v jednotlivých studijních oddílech návštěvu povinných přednášek a cvičení až do 5 hodin; návštěvu do 10 hodin může promínouti ministerstvo školství a národní osvěty.

§ 7.

(1) Semestry, které studující ztrávil jako řádný posluchač na některé cizozemské vysoké škole veterinární, mohou býti započteny toliko tenkrát za platné,

a) když přijetí na cizozemskou veterinární školu stalo se na základě studijního průkazu, předepsaného v § 2 respektive v § 3 studijního řádu, a

b) když studující ve zmíněných semestrech vykazuje návštěvu těch předmětů, které jsou předepsány studijním plánem na vysoké škole veterinární v Brně.

(2) Za těchto podmínek jest sbor profesorský oprávněn započítati dva cizozemské semestry.

(3) Zda a za jakých podmínek více než dva takové semestry, jakož i semestry, které byly tráveny na jiných než veterinárních školách vysokých, mohou býti čítány za platné, rozhodne k návrhu sboru profesorského ministerstvo školství a národní osvěty.

(4) V každém případě musí kandidát na vysoké škole veterinární v Brně absolvovati dva semestry z prvního studijního oddílu a tři poslední semestry z druhého studijního oddílu.

§ 8.

(1) O připuštění ke státním zkouškám požádá kandidát u rektorátu, předlože předepsané doklady.

(2) Rektor žádost a přílohy prozkoumá a, není-li závady, aby kandidát byl připuštěn ke zkoušce, sám jí vyhoví. V případech pochybných rozhodne profesorský sbor.

§ 9.

K žádosti za připuštění k I. státní zkoušce musí kandidát rektorátu předložit v originále:

1. křestní neb rodný list,
2. průkaz o státním občanství,
3. maturitní vysvědčení, které ho opravňuje k zápisu za řádného posluchače,
4. index, případně průkaz, že absolvoval předepsaná studia,
5. vysvědčení o předběžných, s úspěchem vykonaných zkouškách z fyziky a botaniky,
6. průkaz, že za absolvování těchto studií nenastala kumulace s vojenskou službou přesněně,

7. potvrzení, že zaplatil zkušební taxu za celou státní zkoušku, nebo potvrzení, že zaplatil zkušební taxu za dílejší zkoušku, koná-li zkoušky podle ustanovení § 11, odst. 1, písm. a).

§ 10.

Při I. státní veterinární zkoušce jsou zkušební předměty:

1. biologie,
2. encyklopedie zemědělství,
3. chemie,
4. anatomie,
5. histologie a embryologie,
6. fyziologie.

§ 11.

(1) I. státní zkoušku veterinární je možno konati buď

a) konáním všech dílčích zkoušek na konci semestru, v němž byly skončeny a kandidátem absolvovány povinné přednášky a cvičení příslušného zkušebního předmětu, nebo na počátku semestru nejbližšího příštího nebo

b) vykonáním všech nebo zbývajících dílčích zkoušek na konci IV. semestru nebo v prvních čtyřech týdnech V. semestru.

(2) Kdo v prvních čtyřech týdnech V. semestru nedokončil I. státní zkoušku, nemůže býti zapsán do II. (klinického) studijního oddílu.

(3) Za první semestr II. (klinického) studijního oddílu čítá se onen zimní semestr, před nímž byla I. státní zkouška vykonána anebo v jehož alespoň prvních čtyřech týdnech tato I. státní zkouška byla dokončena.

§ 12.

Při II. státní zkoušce veterinární jsou zkušební předměty:

1. parazitologie,
2. všeobecná hygiena, bakteriologie a serologie,
3. všeobecná zootechnika a výživa zvířat,
4. všeobecná pathologie a patologická anatomie,
5. farmakologie,
6. technologie a tržní kontrola potravin.

§ 13.

K žádosti za připuštění ke II. státní zkoušce veterinární musí kandidát rektorátu předložit v originále:

1. průkaz o státním občanství,
2. vysvědčení o I. státní zkoušce s úspěchem vykonané,
3. index, případně průkaz, že absolvoval předepsaná studia,
4. průkaz, že za absolvování těchto studií nenastala kumulace s vojenskou službou přesněně,

5. potvrzení, že zaplatil zkušební taxu za celou státní zkoušku, nebo potvrzení, že zaplatil zkušební taxu za příslušnou dílejší zkoušku, koná-li zkoušky podle ustanovení § 14, písm. a).

§ 14.

II. státní zkoušku veterinární je možno konati buď:

a) konáním všech dílčích zkoušek na konci semestru, v němž byly skončeny a kandidátem absolvovány povinné přednášky a cvičení pří-

slušného zkušebního předmětu, nebo na počátku nejbližšího příštího semestru, nebo

b) vykonáním všech nebo zbývajících dílčích zkoušek II. státní zkoušky po absolutorii.

§ 15.

Dílčí zkoušky I. a II. státní zkoušky veterinární mohou být konány jen v pořadí uvedeném v §§ 10 a 12. Výjimky připouštějí se jen v případě reprobace podle § 28, odst. 2 a § 29.

§ 16.

K žádosti za připuštění ke III. státní zkoušce veterinární musí kandidát rektorátu předložit v originále:

1. průkaz o státním občanství,
2. vysvědčení o II. státní zkoušce s úspěchem vykonané,
3. index, případně průkaz, že jako řádný posluchač vysoké školy veterinární absolvoval všechny discipliny, předepsané v § 3, a šest semestrů od vykonání I. státní zkoušky (§ 11, odst. 3),
4. potvrzení o tom, že kandidát byl s úspěchem činným v pěti předepsaných expositurách (§ 4),
5. průkaz, že za absolvování uvedených šesti semestrů nenastala kumulace s vojenskou službou presenční,
6. potvrzení, že zaplatil zkušební taxu za celou státní zkoušku.

§ 17.

Při III. státní zkoušce veterinární jsou zkušební předměty:

1. speciální zootechnika,
2. vnitřní lékařství,
3. chirurgie a oční lékařství,
4. onychologie a podkovářství,
5. buiatrika,
6. porodnictví,
7. náказы zvířat a zákony pro veterinární službu,
8. hygiena masa, mléka a zákony o potravinách,
9. soudní veterinářství.

§ 18.

(1) Veškerým dílčím zkouškám III. státní zkoušky veterinární, jakož i dílčím zkouškám II. státní zkoušky, pokud nebyly konány podle ustanovení § 14, písm. a), mají se kandidáti podrobiti ve lhůtě dvanácti neděl pro

každou státní zkoušku. Kandidátům, kteří se v této lhůtě s prospěchem nebo bez prospěchu podrobili toliko jediné nebo několika dílčím zkouškám z II. (§ 14, písm. b) nebo III. zkoušky státní, avšak nepřihlásí se včasné ke zbývajícím dílčím zkouškám příslušné zkoušky státní, buďtež pro tyto dílčí zkoušky rektorem rozepsány zkušební termíny ve dvanáctém týdnu této lhůty.

(2) Kandidát, který nevykonal všechny dílčí zkoušky podle předešlého odstavce, má se znovu přihlásiti ke zkouškám, které do té doby nevykonal a zapřaviti za ně znovu zkušební taxy. Zbývajcí zkoušky mají být dokončeny v době dvou týdnů pro každý předmět.

§ 19.

Veškeré státní zkoušky veterinární konají se veřejně, avšak rektor respektive předseda zkušební komise může omeziti přístup na veterináře a studující veterinární medicíny.

§ 20.

(1) Řádnými examinátory jsou profesori příslušného zkušebního předmětu. Jsou-li pro týž zkušební předmět ustanoveni profesori dva, střídají se jako examinátoři. Není-li pro určitý předmět profesora, zkouší docent, jenž vyučuje zkušebnímu předmětu na této vysoké škole.

(2) Není-li řádného examinátora nebo zašlo-li jej něco, bude příbrán jako examinátor docent onoho předmětu, jenž jest nejbližší zkušebnímu předmětu.

(3) Ministerstvo školství a národní osvěty může pro určité období ustanoviti po návrhu profesorského sboru examinátory mimořádné, kteří zkoušejí střídavě s examinátory řádnými nebo řádného examinátora podle potřeby zastupují.

§ 21.

(1) Předběžné zkoušky konají se před examinátorem.

(2) Je-li předběžná zkouška opakována, má při ní býti přítomen též rektor nebo jeho zástupce.

§ 22.

I. státní zkouška veterinární koná se před komisí, složenou z examinátora a rektora nebo jeho zástupce. Podle svého uvážení může jí býti přítomen též vládní komisař.

§ 23.

(1) Zkušební komisi II. a III. státní zkoušky veterinární tvoří examinátor a rektor nebo

jeho zástupce jako předseda. Vládní komisař může se státní zkoušky zúčastnit jako člen komise.

(2) Při každém jednotlivém zkušebním úkonu musí být přítomni aspoň 2 členové.

(3) Rektor stanoví místo, čas a pořadí jednotlivých zkušebních úkonů, povolává k nim examinátory, po případě předsedu, vládního komisaře a opatří, aby vyhláškou byly oznámeny veřejné zkušební lhůty kandidátů.

§ 24.

Rektor předsedá zkušební komisi; je-li zastupován, zastupuje ho nejprve prorektor a v druhé řadě některý ze zástupců, které k tomu cíli zvolí každého roku profesorský sbor ze svého středu.

§ 25.

Vládní komisaři, kteří musí být diplomovanými veterináři, budou jmenováni k návrhu profesorského sboru na dobu jednoho roku před počátkem každého studijního roku ministerstvem školství a národní osvěty v dohodě s ministerstvem zemědělství a s ministerstvem veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

§ 26.

(1) U dílčích zkoušek nemůže být zkoušeno v jediném zasedání více kandidátů nežli šest.

(2) Předseda zkušební komise má právo působiti na kladení otázek i na dobu zkoušky a může se sám dotazovati kandidáta. Totéž právo přísluší při II. a III. státní zkoušce také vládnímu komisaři.

(3) Doba dílčí zkoušky činí pro každého kandidáta nejméně čtvrt hodiny; vyžaduje-li toho praktická úloha kandidátovi daná, budiž zkušební doba přiměřeně déle vyměřena.

§ 27.

(1) Výsledek každé dílčí zkoušky buď, a to výlučně examinátorem, označen posudkem „výborně“, „dobře“, „dostatečně“ nebo „nedostatečně“. Examinátoři pro II. a III. státní zkoušku mají při zkoušení svých oborů a při udělení klasifikace přihlížeti také k tomu, zda kandidáti mají ještě dostatečné vědomosti z předmětů I. a případně II. státní zkoušky.

(2) Výsledek zkoušky oznámí kandidátovi předseda a examinátor jej zapíše do zkušebního protokolu, který examinátor a všichni členové komise podepíší.

(3) Státní zkouška nebudiž pokládána za vykonanou s úspěchem, jestliže kandidát neobdržel při všech dílčích zkouškách známku alespoň dostatečnou.

(4) Na žádost kandidátovu vydá mu rektorát vysvědčení o vykonané dílčí zkoušce.

§ 28.

(1) Koná-li kandidát I. státní zkoušku podle ustanovení § 11, odst. 1, písm. a) a obdržel-li při některé nebo několika dílčích zkouškách známku nedostatečnou, může je jednou opakovati ve stanovené reprobační lhůtě (§ 31, odst. 1), aniž je vyloučen z konání dalších dílčích zkoušek.

(2) Jinak může dílčí zkoušky opakovati až po vykonání veškerých dílčích zkoušek I. státní zkoušky.

§ 29.

Obdržel-li kandidát při některé dílčí zkoušce II. státní zkoušky, konané podle ustanovení § 14, písm. a), známku nedostatečnou, může tuto dílčí zkoušku opakovati až po absolutoriu, aniž je vyloučen z pokračování v konání dalších dílčích zkoušek II. státní zkoušky.

§ 30.

Obdržel-li kandidát při některé dílčí zkoušce II. státní zkoušky, konané podle ustanovení § 14, písm. b), anebo při některé dílčí zkoušce III. státní zkoušky známku nedostatečnou, může onu dílčí zkoušku opakovati až po vykonání poslední dílčí zkoušky příslušné státní zkoušky.

§ 31.

(1) Reprobační lhůty stanoví se podle výsledku dosud vykonaných dílčích zkoušek příslušné státní zkoušky, a to: při jedné nedostatečné jedním měsícem, při dvou nedostatečných dvěma měsíci, při třech nedostatečných třemi měsíci, při čtyřech i více nedostatečných šesti měsíci. Neobstal-li kandidát při opakované zkoušce, vyměřují se reprobační lhůty týmž způsobem. Zkrácení reprobačních lhůt jest nepřipustno.

(2) Při reprobačních u II. a III. státní zkoušky, jakož i při reprobačních u I. státní zkoušky podle § 28, odst. 2, čítá se doba reprobační od vykonání poslední dílčí zkoušky.

§ 32.

K třetímu opakování jedné nebo několika dílčích zkoušek státní zkoušky může kandidát být připuštěn k návrhu profesorského sboru ministerstvem školství a národní osvěty, při

čemž mu může býti uloženo, aby navštěvoval předtím příslušné zkušební obory, podle okolností však také jiné obory veškerého veterinárního studia po jeden nebo více semestrů.

§ 33.

Neobdrží-li kandidát při tomto třetím opakování zkoušky známku alespoň dostatečnou, jest navždy vyloučen z pokračování ve veterinárních studiích a z dosažení veterinářského diplomu na vysoké škole veterinární, jakož i z dosažení jeho na základě veterinářského diplomu v cizozemsku získaného.

§ 34.

(1) Obdržel-li kandidát při dílčích zkouškách ze všech zkušebních předmětů aspoň známku „dostatečně“, určí se hlavní známka pro celou státní zkoušku podle známek z dílčích zkoušek.

(2) Hlavní známka buď toliko tenkrát „výborně“ stanovena, obdržel-li kandidát tuto známku při většině dílčích zkoušek a neobdržel-li žádnou známku „dostatečnou“ a nebyl-li reprobován při žádné dílčí zkoušce.

(3) Výsledek státní zkoušky budiž zapsán do hlavního a zkušebního protokolu a oznámen kandidátu.

§ 35.

Kandidát obdrží vysvědčení o vykonané státní zkoušce veterinární po zaplacení příslušných poplatků do kancelářského fondu vysoké školy a poplatku kolkového.

§ 36.

Kandidát, který vykonal s úspěchem všechny tři státní zkoušky veterinární, obdrží diplom veterinářský, jakmile rektorátu předloží křestní nebo rodný list, osvědčení o československém státním občanství a maturitní vysvědčení v tuzemsku platné, jakmile vykoná ústní a písemný slib a zaplatí příslušný poplatek.

§ 37.

Slib, který kandidát vlastní rukou podepíše a ve státním jazyku složí do rukou rektorových, zní:

„Slibuji, že povolání svoje budu vykonávat vždy svědomitě a spravedlivě, že budu čest svého stavu chrániti, vědění veterinářské podle sil svých podporovati a že budu vždy věrně plniti všechny povinnosti, které jsou předepsány pro vykonávání mého povolání zákony a nařízeními Československé republiky.“

§ 38.

(1) Text diplomu veterinární medicíny zní:

Republika Československá.

Nos Rector publicae academiae veterinariae brunensis et promotores rite constituti hoc diplomate promulgamus ac testamur dominum natum in in postquam rerum veterinariarum studia legibus ac praescriptis rei publicae constituta rite absolvit et examinibus legitimis laudabilem in medicina veterinaria scientiam et facultatem probavit, ad medici veterinarii gradum promotum esse eumque cum artis veterinariae exercendae tum testimoniorum legitimorum in rebus veterinariis conscribendorum ius atque potestatem habere.

In cuius rei fidem hoc diploma sigillo academiae muniendum curavimus et nostra manu subscripsimus.

Brunae die

Rector Magnificus

Promotor

Promotor

L. S.

(2) Diplom podepisují rektor a dva řádní profesori jako promotoři.

(3) Diplom tento opravňuje k užívání akademického titulu „veterinář“ (medicus veterinarius, Med. V.).

§ 39.

(1) Cizím státním příslušníkům se na místě diplomu vydá potvrzení o vykonaných státních zkouškách.

(2) Jestliže majitel takového potvrzení, který vydal revers podle § 3 studijního řádu, vykáže se později průkazem o československém státním občanství a maturitním vysvědčením v tuzemsku platným, může mu býti vrácen revers a vydán diplom veterinární medicíny. O tom rozhodne k návrhu profesorského sboru ministerstvo školství a národní osvěty v dohodě se zúčastněnými ministerstvy.

§ 40.

O nostrifikaci diplomu veterinární medicíny, nabytých na cizozemských vysokých školách veterinárních, platí obdobně ustanovení výnosu ze dne 6. června 1850, č. 240 ř. z.

§ 41.

Dosáhl-li někdo podloudně toho, že byl při-

puštěn ke zkoušce nebo obešel-li jinak zkušební předpisy, jest příslušná zkouška neplatná, nehledě k jiným následkům, které takovou osobu stihnou podle obecných trestních zákonů. Neplatnost zkoušky prohlašuje rektor podle usnesení profesorského sboru vysoké školy zvěrolékařské.

§ 42.

(1) Zkušební taxa za každý zkušební předmět I. státní zkoušky činí Kč 35.—, za každý zkušební předmět II. a III. státní zkoušky Kč 45.—. Při prvním i dalším konání zkoušky je taxa táž. Z této zkušební taxy obdrží examinator Kč 25.— a každý další zkoušce přítomný člen zkušební komise po Kč 10.—. Není-li vládní komisař zkoušce přítomen, plyne podíl jinak naň připadající do státní pokladny. Taxy propadlé rozdělí se koncem semestru mezi členy profesorského sboru, neurčí-li profesorský sbor jinak.

(2) Zkušební taxa za zkoušku předběžnou činí Kč 25.—, jež obdrží examinator; při reprobacích (§ 21, odst. 2) činí zkušební taxa Kč 35.—, z níž obdrží zkoušce přítomný rektor nebo jeho zástupce Kč 10.—.

(3) Odstoupí-li kandidát od zkoušky bezdůvodně nebo zmešká-li lhůtu stanovenou pro zkoušku bez důvodné omluvy, propadá taxa jím zaplacená. Profesorský sbor může k návrhu zkušební komise propadnutí taxy prominouti, jestliže kandidát nedostavení ke zkoušce dodatečně řádně omluvil.

(4) Jinak o zkušebních taxách platí obdobně ustanovení oddílu C, D a E vládního nařízení ze dne 22. prosince 1920, č. 680 Sb. z. a n., o nové úpravě tax za udílení akademických stupňů na universitách a na vysoké škole zvěrolékařské.

§ 43.

Správní poplatek za vysvědčení vydávaná při zkoušce předběžné činí Kč 2.—, při dílčí zkoušce Kč 3.— a při státní zkoušce Kč 15.—, za písemný formulář slibu Kč 10.— a za vyhotovení diplomu Kč 80.—. Správní poplatek plyne do kancelářského fondu.

§ 44.

(1) Tento zkušební řád nabývá účinnosti pro studující, kteří započali veterinární studia od zimního semestru 1936/37 nebo později.

(2) Studující, kteří započali svá veterinární studia dříve, mohou je dokončiti podle nařízení ze dne 23. dubna 1912, č. 87 ř. z.,

o řádu státních zkoušek pro dosažení zvěrolékařského diplomu na zvěrolékařských školách vysokých, a výnosu ministerstva školství a národní osvěty ze dne 13. dubna 1926, č. 16.491, Věstník ministerstva školství a národní osvěty č. 30.

(3) Ustanovení o zkušebních taxách a poplatcích, jakož i ustanovení § 39 tohoto zkušebního řádu nabývá účinnosti od počátku studijního roku 1936/37 pro všechny studující veterinární medicíny.

115.

Vyhláška ministra průmyslu, obchodu a živností

ze dne 20. dubna 1936

o zákazu užívání státních znaků a úředních puncovních značek Konfederace švýcarské a veřejných znaků jejích kantonů k označování zboží v hospodářském styku.

Podle § 4 c) zákona ze dne 6. ledna 1890, č. 19 ř. z., o ochraně známek, ve znění zákona ze dne 20. prosince 1932, č. 27 Sb. z. a n. z roku 1933, uveřejňuji tato znamení Konfederace švýcarské a jejích kantonů, jež mají býti účastna ochrany podle §§ 4 a) a 4 b) uvedeného zákona:

1. Státní znak Konfederace švýcarské (v červeném štítu volný bílý kříž);

2. znaky dvaceti šesti kantonů;

3. úřední puncovní značky pro zlaté, stříbrné a platinové zboží, které jsou zavedeny v Konfederaci švýcarské pro zboží platinové, zlaté a stříbrné, pro zboží o nižší ryzosti zlata, pro doublé a imitace.

Vyobrazení těchto znamení jsou veřejně přístupna v Ústředním archivu ochranných známek ministerstva průmyslu, obchodu a živností, kde při vyobrazeních úředních puncovních značek jest výslovně uveden kov, pro který jest značka zavedena.

Poněvadž v poměru ke Konfederaci švýcarské jest předpoklad mezistátní smlouvy ve smyslu § 4 c) cit. zákona splněn, platí pro uvedená cizozemská znamení a jejich vyobrazení ustanovení §§ 4 a) a 4 b) uvedeného zákona o zákazu jich užívání k označování zboží v hospodářském styku.

Najman v. r.